

צ'ו צולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ווינפלד שליט"א

ROAD THE SPOT, 7, JERUSALEM, ISRAEL 4161022

לדבר ניבול והשור ולבנות ולהלבין פני חבירו, ואיסור הנאה דאוריתא הוא (ויקרא כה). ואסור לדבר דברים בטלים וכוי וכוי. והנה הנכשות בדברים הנל', מעבר שעבור על איסורים חמורים גם כן גנש קשות בעיה"ז ובעה"ב וכמבוואר בחוז"ל ובספרים הקדושים, והעזה היועצה הוא לאalter בורה נכסל, ולרשום בפנקס את רשותם הדברים, ולעקוב יומם (ולחת עצמוני צוינום, ולהעיר העורות) וכיודע מבעל המוסר לשעות תורו אחר לביבכם ואחריו עיניכם אשר אתם זונים אהירותם. והחולך נתן לך לשפטיך" (דברים טז, יח).

ידוע ומפורסם גודל חיבת שמירת העיניים, ובמ"ש (במדרך טו, לט) ולא תתורו אחר ליה בלבכם ואחריו עיניכם אשר אתם זונים אהירותם. והחולך בمسلسل שיכול להכשיל בראיות אסורת ויכול להמנע מכך, או שיש לו מטול אחר עוקף ולא עושה כן נקרוא רישע", במ"ש חז"ל (בב"ג): ע"פ (ישעה לג, טו) ועצם עיניו מראות ברע, איך חייא ברABA והשאן מסתכל בנשים בשעה שעמדו על הכביסה. היכי דמי? אי דאייכא דרכא אחראינה הוא (ופרש"י אעפ" שעצם עינו, שלא היה לו להתקרב אלא להרחק מן העבירה), ואי דליך דרכא אחראינה - אננס הוא! לעולם דליך דרכא אחראינה, ואפ"ה מביעי להה למים נפשיה. ואסור להסתכל בברית שלו או של אחר דכאיתא בזואה"ק (סוף פ' בשלח, דף סו) ובומו באשו"ע ابن העוז (ס"ג ס"י), ואסור להסתכל בע"ז (ע"ז זה"ג, דף פד) ואסור להסתכל בפניהם (זוהי ח"ב, דף קבב), ואסור להסתכל בפניהם (זוהי ח"ב, ס"ק ר"ב), ואסור להסתכל בפניהם (זוהי ח"ב, ס"ק ג"ב) ואסור לקרא בספריו (זוהי ח"ב וה"ג), וכן בערוכם (רמב"ם ה' ע"ז פ"ב ה"ב וה"ג), וכן

בספריו כופרים ועתונות חילונית וקל וחומר בטליות וטריטים ואינטראנס, ואין סוף מרענן בישין. וכוי וכוי. וכן יש לשמור את האוניות, כי אסור לשבעה (ולכלב) לשון הרע, וגודול עונש השועם ומכלל מהאמור (פסחים קה, חפץ חיה, ה' לה"ר, כל ו, סק"א) ואמרו חז"ל (שבה ל'): בעונן נבול פה צרות רבות וגזרות מתחדשות... אף השועם ושוטק. ואף בדור שחוק בעלמא, כי נוביל פה - הוא ערתו של הדיבור ממש (פסילת ישים פ"א), רבי אלעור בן הרשב"י כשבנطر השכיבה אשתו את גופתו בעליית ביתם, יומם אחד ראתה תולעת יצאת מazonו, חלש דעתה, ובעה התגללה לה בחלים והסביר רשזה העונש על שמעו זילוחה על בן תורה ולא מיחה במו שעריך (כ"מ, פד) ואמרו חז"ל (כתובות ה) שאם ישמעו אדם דבר שאינו ינית נבול כהונתו ורשותה לה לילה לאבוני. ועוד אמרו שם אל ישמעו אדם לא דברם בטלים מפני שהן נכות תחילת לאברים. ונפסק בשו"ע (אהבה ז"ס ס"א, ס"א) קול באשה - ערודה. וכן הודיעו אוננו רביינו ול' מלשונו זיבויים של רשות בר דעת, שדייבוריו - הם גם אוירים ארטיסים של ניאוף (לקוטי מהר"ן קמא, סימן מג). וכוי וכוי. וכן יש לשמור את האף וחוש הריח, ובמ"ש חז"ל (מכילה דרש"ב יתוו"ד) לא תנאך, לא תהנה אף. מכאן אזהרה שאורח להריח ריח של אשה מבושמת. ואמרו (הוריות יג) שההוריח ריח של נבללה - שוכח תלמודו. וכן אסר להוריח בשימים של ע"ז (קצורי חוריים פ"י, ב) כי הנשמה בורחת. וכן יש לשמור את הפה מלשון החער ומוציאו שם רע ורכילות, ואסור לדבר על כל ישראל (ע' פסחים פז), וכן על ת"ח צדיקים ונדולי הדור, ואסור לדבר על ארץ ישראל, שהוא הטע המרגלים בנדוע. ואסור

ירושלמים עיה"ק תות בב"א. יום ו' עש"ק לסדר שופטים לבבדור ... אחדשה"ט!
בעורת ה' אכתוב לך משחו השיר לפרשת השבוע.
"שופטים ושותרים תנתן לך בכל שעריך אשר ה' אלקיך נתן לך לשפטיך" (דברים טז, יח).

פרק שלישי שיטוטים

להזריך השפע

אך בשמצדייך הוא מפרקם גדרו, או המקמרנים יודעים ומשיגיים עליו היטב, ואינם מניחים לו להזריך השפע. ותקדוש ברוך הוא נזון בלבד צדיק אשר להזמין עליו במלחקת ברן לכסותן, ושיזכל לחשוף פה. וזה מחלוקת ששהוא לשם שמיט' (אבות פ"ח). הינו לשם צדיק, שהוא מכונה בשם שמיט, מחמת שיש לו אהבה ויראה. הינו לשם שמיט, אהבה ויראה. וכדי להזכיר מטר, שהוא אהבת הצעות וברכות.

(ליקומ' מה)

משפטים ה) אם יש דין למטה אין דין למעלה. וכי רצון שנוכה להיות משומרה העניות וכל החרים.

בברכת התורה וכט"ס שמעון יוסף הכהן ווינפלד

תשובה

ובך דיה אומר אדוננו מורה ורבנו הקדוש, זכר עזיק לברכה: בשיards רואה שהוא מאור שפֶל, אסור לו לפול (בדעתה). רק הוא חייב להזכיר עצמו ויישב עצמו: האם לא עשיתי אליה מצור, האם לא עשיתי בך ולא תעמך פעם איזהו דבר טוב; אני צם ביום-הכפרים, וגם בתשעה באב, וכן בכל ארבעת התעניינות, אף שלבי פזאב לי מאד. ואני הולך גם לפעמים למקרה, ואפלו בכל הקלקולות רחמן-אל-ילצין (בכל זאת) מתייגע אנקיכי מאד ורוץ מה אדר להצלאל את עצמי וכוי, זראי ששהוא, על-בכל פנים איזו שגן נקדות טובות יש בי מזה שפכמה פעמים עשייתי רצון הבורא יתברך. ובזה תקבים להזכיר את עצמו ולא להתנאש בשום און וכוי.

ען שם ב"לקוטי מוהר"ן" כל קדרים קאה ותケנית הדברים קאה בלבך מחייב ואמ חס ושלום אף-על-פי-כן הבעל-דבר מתקבר, ארכין אחר-ךך לחור ולילך ביה, וכן בכל יום ובכל פעם, ובתרוך בך עזיר השם יתברך ולומר: הרבה. ובפרט להתגבר ולשוחח ולומר ביה לפניהם השם יתברך ולומר: רבונו של עולם, איך שאני, איך שאני, בפי שחתוך יידע ואיני יידע את באבי, בכל זאת אזה עשית עמי חס עד עולם ובתגר לפקודי אל-בָּתִים יתברך ולומר: אוטו ישבכו את קמי ליום השmini, ובתגר לפקודי אל-בָּתִים יתברך ולומר: גמרא וכו', כמה יטורים ומכות סבלתי ממהלך מדים, וגם בעצמי גענתי בפנה פעמים. (עלים מכתב תלג)

רפו"ש לפורתונה בת מול לע"ז חביבה בת תמי ע"ה

הארות על מאמר "אנכי" (כטמ"ד)

כאשרם יודע שביל מאורעותיהם הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא. על ידי הענינים ניצולים כל ישראל מעונשים קשים כמ"ש חז"ל (ב' י) שאל טורנוטרופוס הרשע את ר"ע אם אלקיים אוחב ענינים מפני מה אין מפרנסים "ל כדי שניצול אנו בהם מדינה של גיהנום, וא"כ אף שכתחילה בודאי שאין לבקש מהשי"ת עניות כי מי יאמר ויעיד עליו שהוא יעדנו בנטישון, כי בשם שאין להיות בחו"ל אחר העשור כי לא ידע מה יולד ממנו כן אין לבקש עוני אלא מידת הבניונית וכמ"ש החכם מכל אדם (משל ל) שתים שאלת מאתך אל תמנע ממני וגוי רשות וועשר אל תתן לי הטריפני לחם וחוקי, פן אשבע וכחשתוי ואמרתי מי ה', פן אורוש וגונבתוי ותפשתי שם אלקי, מ"מ מי שמן השמים ולטובתו זיכומו בעניות אין לו אלא לשם בחילקו הטוב, ולבקש מהשי"ת אם רצונו בקר, שיפרנסחו בכבוד ובקלות כמ"ש ר' מאיר (חו"ש פב) לעולם לימדר אדם את בנו אומנות קלה ונקייה ויתפלל למ"ש העושר והנכדים שלו, שאין אומנות שאין בה עניות ועשירות, שלא עניות מן האומנות ולא עשירות מן האומנות עי"ש ולעת עתה ישמח ויודה לה על חלקו שוזהי עיקר העשירות כמ"ש חז"ל (אבות פ"ד מ"א) איזה עשיר השמה בחילקו, והוא כור שלא מי שהוא עשיר היום יחי עשיר למחר ולא כל מי שהוא עני היום יחי עני למחר כי גל החור בעולם הוא, וכבר הבטיחו חז"ל (ברכות סג) שככל המשתקף שם שמיים בעצרו קופלים לו פרנסתו, ואמרו מ"ר משפטים, לא כ(ואם עמד העני בניסינו ואינו מבעת הרוי הוא נוטל בפלים לעת"ל שנא" (תהלים יא) כי אתה עם עני תושיע, מי אתה למד, מאיווב עי"ש.

(מתוך הספר "יש מאין")

תבנה בית חדש

אף-על-פי שצרכיקין שיזיה לו עוזות דקנשא, וכי אפשר להתקרב אל תקנשא כי אם על-ידי עוזות כב"ל, אף-על-פי-כן צרכיקין לזרה שלב ביחסו לא-DISTRA- אחרא, שהוא ביחס בלב רע, כי העוזות הוא ביחסת קלב, ביחסת "והכלבים עז נפש". רק שלפעמים צרכיקין גם הכספיים להשתמש עם עוזות מפש, להיות עז-פנים מפש נגדי הרוצחים למגעו מעבודת-השם, שזה ביחס שמהפכיקין ביחסת "והכלבים עז נפש", דהיינו ביחס עוזות-פנים, מקהפקיקין אותו אל תקנשא כדי שלא ימנעו המוציאים, שעקר התקיפות שלהם הוא על-ידי עוזות. אך אף-על-פי-כן צרכיקין לזרה שלב יגדר לב רע בתוך بيומו, שהוא ביחס עוזות הרע לגמורי, שהוא מי שהוא עז-פנים מפש, חס ושלום, ואינו מתקפן בשבייל עבדות-השם כלל, אך ורק הוא מען פנים נגדי ירא-השם באמת. וזה ביחס: כי תבנה בית תקש"ה היננה, שתפקידו לעלות מדרגא לדרגא בעבורות-השם, שזה ביחס בית תקש"ה ועשית מעקה לצג', וכן שתעשה מלחאה וגדיר שלב צפוף ביטו, חס ושלום, על-ידי תבעל-דבר הנזוכה מאד בהארם העולה מדרגא לזרא. וזה: "ולא תשים דמים בbijter", ודרשו בבותינו זל, שלא ישים אדים סלט רענין בלב לא יגדר בלב רע בתוך ביתו, הבינו, שיישמר עצמו שלא יפוגם, חס ושלום, בעוזות דקנשא, שהוא עקר הסלט לעלות מדרגא לדרגא בעבודת-השם פג'. על-כן צrisk לזרה שיזיה נסלים חזק ולא רעוע, דהיינו שלא ייזיה חלוש ועצל, שקוין "שלימונלעיק", רק ייזיה עז וחזק בכל עת. רק אף-על-פי-כן יזרה גם-בן שלא יגדר בלב רע בתוך بيומו, שזה ביחס עוזות DISTRA-אחרא, שהוא ביחס בלב רע מפש פג'. וזה: כי יפל הণפל מפנו, ודרשו בבותינו זל: שראוי לפל, הינו מחתמת שצרכיק הנודים לעלות בכל פעם מדרגא לזרא, ואנו בחרמת שיזיה לו ירידנה קדם געליה, על-כן צrisk לזרה בכל תעיל להתחזק עצמו גם בשעת היידה על-ידי עוזות דקנשא ייזקא, שעיל-ידי-זה לא תהיה בירקה יורקה ונפילה מפש, רחמןא לצלן, רק שתיהה בירקה תקלית העליה, שיזקה על-ידי-זה לעלות לمدرגה גבוקה יותר בעבודת-השם.

(אוצר הורה בושה ווות אות כ)

תיקון הכללי

הפרק לבם לשנוא עמו (תהלים קה, כה). למدرك שהאנטישיות והשנהה ליהו היא גזירות שמים, ושם עיקר הכתובת לפעול לביטול הגזירה. ולפעמים יש ברכה בדבר, שעי"ז אין התבולות, ועי"ז מתחזקים ביהדות: להתנצל בעבديו. ורמז גם מה שרודפים את העדיקים הוא מן השמים ולטובתם. גם יש רמז למש"ב האריז"ל שלא הי מכך על הוצאה אשתו, והי נתן לה כל רצונה, וזה "להתנצל" - להthan כל, וזה הנגנה בעבדיו" דיקא. (מתוך הספר "יש למואר")

מודרך

דבר אחר אמר רב מונא כל שאומר לשון הרע מלך השכינה מלמטה לעלעה תרע לך מה דוד אומר (תהלים נז) נפשי בתוך לבאים אשכבה להחטים בני אדם שנייהם חנית וחצים ולשונות חרב אחד מה כתיב אהיריו (שם) רומה על השמים אלהים גוי. אמר דוד רבש"ע מה השכינה עושה למטה סלק את השכינה לרקייע. ד"א א"ר שמואל בר נחמן למה נקרא שמו של הרע לשון שלישי שהוא הורג שלשה שאמרו והמקבלו ושנאמר עלי מני דואג שאמרו ושאול שקיבלו ונוב עיר הכהנים שנאמר עליהם. ד"א א"ר שמואל בר נחמן שאלו למחש ואמרו ליה מה זה אתה מציב בין הגדרות אמר להן שפרצתי גדרו של עולם אמרו לו ולמה אתה מהלך בארץ ולשונך שותת בארץ לן שהוא גורם לשאמורתי לשון הרע על בוראי ומה היה הלשון הרע א"ר יהושע דיסכינן בשם רבי לוי הנחש הראשון היה מיסיח כבini אדם כין שלא היו אדם וחזה מבקשין לאכול מאותו אילן התחיל לומר לשון הרע על בוראו ובראו את עולמו וזכה האילן הזה האכל הבודר ובראו עולם אחר אתם שאלם שאלם רשות מה עשה לו הקב"ה קצץ את רגלו וכורת את לשונו שלא יהא מסיח. ד"א שאלו לנחש אמרו לו מה אתה נהנה שאתה נשך אמר לם עד שאתה שואלן לשון הרע שנאמר (קהלת י) אם שואלן לבני לשלו לשון הרע מה הנחש בלא לחש ואין יתרון לבעל הלשון בעלי לשון הרע לא נבנה בימייהם. (דרכם רבה ה, ט)

לעילי נשמה

תמו בת אסתר ע"ה

נלב"ע ט"ז שבט
תג'ג'ב'ה.

נתן וצדרנה בלואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ו'

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובגשימות

לתרומות, הקדשה/ מסירת שמות לברכה
050 - 4161022
לקבלת העלון השבועי למיל' צור קשר במיל'
netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרשת השבע

מתת הרה"ח שמעון יוסף הכהן ווונפלד שליט"א

הלו

לרכישת הספר - 054-96548

לחורה בתשובה של חן בן עלייה ☆ רפ"ש לעמוס בן נייליה

לעiley נשמת

שלמה בן אברהם חיון זל
ז"ו מתה אב

יריב בן מניה
חוורה בתשובה שלמה